

Leicester er blitt arnested
for en rasistbevegelse, farligere
og sterkere enn tidligere

Fienden

De høyreekstreme er igjen på fremmarsj i England og terroriserer byer med stor innvandrerandel.

FOTO: DARREN STAPLES, REUTERS

Vennene Safvaan og Mufaz drar sjelden til sentrum av Leicester, av frykt for å møte rasistene.

FOTO: EIRIN HURUM

2000 politifolk ble utkommandert for å stoppe rasende demonstranter fra English Defence League.

FOTO: CARL COURT, AFP

Aftenpostens
korrespondent
EIRIN HURUM

Leicester/Luton

Det blåser en iskald høyre-radikal vind over Europa og USA. Drevet av etniske konflikter, fremmedfrykt, fordommer og gjensidig hat. På den nye slagmarken kjempes en kamp om identitet, rase og religion. Angela Merkel innrømmer at multikulturalismen har mislykkes. I Frankrike jager Nicolas Sarkozy romfolket ut av landet. I Florida sto pastor Jones klar til å brenne koranen om muslimene fikk bygge en moské på Ground Zero. I Malmö leter man fortsatt etter den som vilkårlig skyter uskyldige innvandrere. Og i England vokser det frem en gatemilits mer farlig og aggressiv enn på mange år.

«Engelske patrioter, vær forberedt! Vi

skal ikke la dem overta vårt land. Vi skal aldri overgi oss til islam.»

«Sharialover vil ødelegge britiske verdier.»

Slagordene og den innvandreriendtlige retorikken gjaller i gatene når sympatisører for English Defence League (EDL) holder sine demonstrasjoner. Bare i år har de terrorisert 10 byer i England. Deriblant Stoke, Leeds, Luton, Bradford, Birmingham og Leicester. Alle byer hvor ikke-vestlige innvandrere utgjør en stadig større andel av befolkningen.

Sammenstøt. I Leicester kom det til blodige sammenstøt. Over 2000 politifolk ble utkommandert i den største politioperasjonen på 25 år. De slår til når man minst aner det. De er uforutsigbare og voldelige. Og de har ett klart mål: Å stoppe det de kaller islamiseringen av Storbritannia.

– Jeg vil si at English Defence League er en større trussel enn det Det britiske nasjonalistpartiet (BNP) var og er. EDL er et mangehodet uhyre og består av en farlig miks av fotballhooligans, høyreekstreme aktivister og pubrasister. De er yngre enn medlemmene i BNP, de er sintere og villige til å ta alle midler i bruk, advarer Jon Cruddas. Han er parlamentsmedlem for Labour, og har lenge hevdet at hans parti har sviktet i innvandringspolitikken.

Taperne er den hvite arbeiderklassen. Nå slår de tilbake, mener han. English Defence League består av en liten, aktiv kjerne. De er ikke mange, men de snakker på vegne av mange. Og bevegelsen vokser i rekordfart. På Facebook har de 40 000 sympatisører. Mange tilhører den klassiske arbeiderklassekulturen, som dyrker pub og fotball. Mange er tradisjonelle Labour-tilhengere, mener Jon Cruddas. Han har advart mot disse ulmende og far-

lige understrømmene i flere kronikker, blant annet i The Times og The Guardian.

Isolert. Lav høstsol bryter gjennom løvtrærne i Melbourne Road, litt i utkanten av Leicester sentrum. De klassiske engelske arbeiderklasseboligene i rød murstein ligger tett i tett. Men på bussen opp til bydelen kommer det ikke på en eneste etnisk brite.

I rekkehusene bor det utelukkende etniske minoriteter – pakistanere, indere, afghanere og noen afrikanere. Kvinnene er tildekket, mange i burkaer. Mennene, kledd i hvite skjorter, har dempede samtaler på gatehjørnene.

På den lokale barneskolen er det frimitt, og barna, kledd i engelske skoleuniformer, er utelukkende mørkhudet. I storefrie hentes barna, lunsjen spises hjemme, forklarer en mamma. Flere av kvinnene er i arbeid, og mange snakker utmerket